

Der kunde vistnok af de Provisionsartikler, som findes under § 6 Litr. b, og som ere bestemte til at ansættes til fast Told, og som ogsaa ere vigtige Fødemidler, være flere, som egnede sig til at ansættes til lavere Told, og Udvalget vilde heller ikke have undladt, at tage det under Overveielse, naar ikke den Bestemmelse fandtes i Udkastet under Nr. II blandt Undtagelserne, at alle saadanne Provisionsvarer indgaae toldfrit paa St. Croix, naar de ere af indenlandsk Oprindelse og indføres i indenlandsk Skibe til Colonierne. Derved er dette Paalæg, der er skeet, vistnok i meget betydelig Grad formindsket og formildet; da den største Deel af de Provisioner, som Den behøver, ville tilføres fra Danmark. — Med Hensyn til dette Affnit, er der endnu i Slutningen af § 6 Nr. II Litr. c en Bestemmelse, som Udvalget har formeent burde udgaae, den nemlig, som bestemmer at „mod Affortning i Tolden indgaae alle paa St. Thomas fortolde Varer, for hvilke affortes den paa St. Thomas beviistlig erlagte Told, naar de ledsages med Toldbeviis, og Udklareringen ikke er ældre end 14 Dage“. Det er denne Affortning i Tolden, som Udvalget har formeent, at der ikke vil være nogen Anledning til at tilstaae de Varer, der indføres fra St. Thomas. St. Thomas er som bekendt en Frihavn, og de derværende Indbyggere synes saaledes i deres Forhold til St. Croix nærmest at burde betragtes som Fremmede, ligesom den Afgift, som erlægges paa St. Thomas, desuden er en Ubetydelighed, og Udvalget har havt nogen Anledning til at antage, at den Vidtløftighed og Besvarlighed, som ved denne Bestemmelse paabyrdes de respective Toldsteder og Toldembedsmænd, slet ikke staaer i noget Forhold til Gjenstandens Bessaffenhed, og dette har foranlediget Udvalget til den Indstilling, at den Undtagelse, som jeg har tilladt mig, at nævne og som findes under Litr. c, maatte bortfalde. Det er, hvad jeg ved dette Affnit har troet at burde bemærke.

Finantsministeren: Den vigtigste Bestemmelse i dette Affnit er upaatvibelig den, hvorvidt Maismelet skal erlægge Told eller ikke. Under Sagens første Behandling anfaae jeg mig ikke berettiget til at udtale mig

om dette, som det forekom mig, til de specielle Paragraffer hørende Spørgsmaal faa udførligt, som jeg dengang kunde have ønsket efter Diskussionens Gang. Jeg skal tillade mig idag noget nærmere at gaae ind paa dette Spørgsmaal, som upaatvibelig er et af de vigtigste i hele Loven. Jeg skal da for det Første, naar der er Spørgsmaal om, hvilken Procentstørrelse af Maismelets Værdi den foreslaaede Told udgjør, tillade mig at bemærke, at jeg sidst maa have udtrykt mig meget uheldigt, om mine Ord kunde forstaaes saaledes, at det kun var den nærværende Værdi, saaledes som den nu er opgivet, der udviste, at Tolden kun udgjorde 8½ Procent; det er vel saa, at de sidste Efterretninger fra Ostindien berette, at Tolden i Forhold til Værdien af Maismelet er snarere under end over 8½ Procent; men det, hvorpaa jeg støttede mig, var hovedsagelig ikke de nuværende Priser, der jo mulig kunde være blevne influerede af Tolden, men det var Gjennemsnittet af Priisforholdene fra 1ste Juli 1845 til sidste Juni 1848, altsaa medens Maismelet endnu var frit, og derefter udkommer denne Procentstørrelse af Tolden, nemlig 8½ Procent af Værdien, som efter Gjennemsnit af bemeldte 3 Aar er 23 Piastrer pr. Fad omtrent til 800 Punds Vægt. Jeg maa antage, at det er skeet ved en reen Feiltagelse, at Generalgouverneuren er kommen til at regne, at den udgjorde 15 Procent; thi de Oplysninger, Regjeringen i saa Henseende har, have ogsaa foreligget ham. Søvrigt vil jeg gjerne indrømme, at Procentstørrelsen maa skee er af mindre Betydning; jeg troer, at det gælder overhovedet om Bessatningen af de første Fornødenhedsgjenstande; at det, som er af Vigtighed, er, om de overhovedet skulle bessattes, altsaa Principet, og altsaa ingenlunde, naar Bessatningen ikke naaer en overdreven Størrelse, om denne Bessatning er større eller mindre, men jeg kan, som sagt, ikke indrømme, at de Meddelelser, hvorpaa jeg har støttet mig, ere urigtige. Jeg skal hertil tillade mig at føie, at ogsaa de første Fornødenhedsgjenstande ere bessattede her i Landet; det er ikke blot de Gjenstande, der fortæres i Byerne, af hvilke Arbejderbefolkningen maa svare Skat, og det en temmelig betydelig, idet Consumtionsafgiften